

**Ενιαίο Ολοήμερο Περιφερειακό Δημοτικό
Σχολείο «Ιαματική»**

Αλεξάνδρα Αντωνίου

Στ΄ Τάξη

**44^{ος} Διεθνής Ταχυδρομικός
Διαγωνισμός σύνταξης
επιστολής από νεαρά πρόσωπα
- 05/11/2014**

Η εργασία αυτή πήρε την 8η Παγκύπρια θέση!

*Υπουργείο
Συγκοινωνιών και
Έργων – Τμήμα
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών
Παγκόσμια
Ταχυδρομική
Ένωση – UNESCO*

**ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
CYPRUS POST**

Επιστολή: Περιγράφω τον κόσμο μέσα στον οποίο θα ήθελα να μεγαλώσω

Από:

Μαριάννα Χριστοδούλου

Ελευθερίας 21

Λεμεσός

Κύπρος

Προς:

Πρόεδρο Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής

Λευκός Οίκος

Ουάσιγκτον

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

5 Φεβρουαρίου 2015

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Είμαι η Μαριάννα Χριστοδούλου, μια μαθήτρια της Στ' τάξης του Δημοτικού από την Κύπρο. Σας απευθύνω το λόγο ως μια μικρή πολίτης του πλανήτη μας, για να μοιραστώ μαζί σας κάποια όνειρά μου για τον κόσμο που ζούμε και μεγαλώνουμε εμείς τα παιδιά.

Όταν ήμουν μικρή ονειρευόμουν ένα κόσμο αλλιώτικο, όμορφο, τέλειο. Ονειρευόμουν πως θα ήμουν πριγκίπισσα σε ένα παλάτι μαζί με τον πρίγκιπα μου όπου θα ζούσαν «όλοι καλά και εμείς καλύτερα», όπως λέει και το παραμύθι. Αλλά όχι, τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι. Τώρα που έχω μεγαλώσει άρχισα να βλέπω τον κόσμο με άλλο μάτι.

Ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο και τον έβαλε στον παράδεισο μαζί με όλα τα αγαθά και ό,τι χρειάζεται για να είναι ευτυχισμένος, αιώνια. Αλλά ο ίδιος ο άνθρωπος με τις πράξεις του απομακρύνθηκε από τον Θεό, έχασε τον Παράδεισο και διάλεξε τον κόσμο της δυστυχίας. Ένα κόσμο γεμάτο πολέμους, βία, ρατσισμό, ένα κόσμο πνιγμένο όχι μόνο στα χρέη, αλλά κυρίως στις αδικίες. Τα καθημερινά προβλήματα βαραίνουν τους ανθρώπους και δεν τους αφήνουν να πάρουν ανάσα. Ο πλανήτης μέρα με την μέρα καταρρέει και γι' αυτό δεν φταίει κανείς άλλος, παρά μόνο ο άνθρωπος. Όταν ξυπνώ σκέφτομαι ότι εγώ ξύπνησα, κάποιος άλλος όμως, ξύπνησαν; Η φτώχεια πνίγει τις τριτοκοσμικές χώρες, η πείνα θερίζει ζωές. Είναι η απόγνωση και η απελπισία που κατέστρεψε πολλούς ανθρώπους, που εμείς τους ονομάζουμε «βρόμικους», «κλέφτες», «ξένους», «παράνομους»... Σκεφτήκατε όμως ποτέ, ότι όλοι αυτοί δεν έχουν άλλα ρούχα για να αλλάξουν, φαγητό για τα παιδιά τους ή ακόμα και νερό καθαρό; Μπορεί κάποιος να τους αφαιρέσει το δικαίωμα στη ζωή, αλλά κανείς δεν μπορεί να τους αφαιρέσει το δικαίωμα στο όνειρο!

Λοιπόν, ο κόσμος που ονειρεύομαι είναι αλλιώςτικός, είναι ένας κόσμος γεμάτος χαμόγελο. Χωρίς βία, φανατισμό και ναρκωτικά. Ένας κόσμος γεμάτος ελπίδα. Κτισμένος με πολλές “γέφυρες” για να ενώνουν και να φέρνουν κοντά τους ανθρώπους. Ένας κόσμος χωρίς τείχη, συρματοπλέγματα και ρατσισμό, χωρίς να χωρίζονται οι άνθρωποι σε κατηγορίες, αλλά όλοι να είμαστε ίσοι. Να υπερασπιζόμαστε και να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας, χωρίς να φοβόμαστε κανέναν. Θα ήθελα να ζήσω σε ένα κόσμο που να μπορούμε να διατηρούμε ζωντανές τις ελπίδες μας και να αγωνιζόμαστε για το καλύτερο στον πλανήτη μας.

Ονειρεύομαι ένα κόσμο γεμάτο πράσινο και πλούσια βιοποικιλότητα, χωρίς καυσαέρια που μολύνουν το περιβάλλον. Ήδη, με την τρύπα του όζοντος και τη συνεχόμενη αύξηση της θερμοκρασίας, οι πάγοι έχουν αρχίσει να λιώνουν. Γι’ αυτό, θα ήθελα ένα πιο «πράσινο» κόσμο, όπου οι άνθρωποι θα είναι πολύ ευαισθητοποιημένοι σε περιβαλλοντικά θέματα. Στον κόσμο που ονειρεύομαι δεν υπάρχουν ουρανοξύστες και γκρίζες, τσιμεντένιες, μεγαλουπόλεις. Ονειρεύομαι ένα κόσμο που στην κάθε γωνιά της γειτονιάς να υπάρχουν πάρκα και να παίζουν με ασφάλεια τα παιδιά. Να μην υπάρχει το κυνήγι και να μην σκοτώνουμε τα ζώα ή τουλάχιστον μόνο ό,τι είναι απαραίτητο για την επιβίωση μας. Να βγει ένας νόμος που να απαγορεύει στον κόσμο να βασανίζει ή φυλακίζει σε κλουβιά άγρια ή αθώα ζώα. Δεν θα εξαντλούμε τους μη ανανεώσιμους πόρους του πλανήτη μας, αλλά θα αξιοποιούμε τους ανανεώσιμους φυσικούς πόρους, χωρίς να σπαταλάμε.

Εύχομαι να μπορούσα να ζω σε ένα κόσμο χωρίς όπλα, χωρίς στρατό και χωρίς λόγο να υπάρχουν όλα αυτά. Στον κόσμο που ονειρεύομαι οι άνθρωποι θα χρησιμοποιούν τη δύναμη του μυαλού τους για να σκέφτονται δημιουργικά. Έτσι θα γίνουμε πιο παραγωγικοί δημιουργώντας ένα καλύτερο μέλλον και μεγάλη ανάπτυξη σε όλους τους τομείς. Με την αύξηση παραγωγικότητας θα βελτιωθεί και η ποιότητα ζωής μας, έτσι ώστε να βρεθεί μια θεραπεία για όλες τις αρρώστιες, χωρίς να γίνονται πειράματα με φάρμακα πάνω σε πληγωμένους ανθρώπους. Οι άνθρωποι να είναι ολιγαρκείς, να ζουν σε απλά σπίτια, να έχουν μια λιτή ζωή και όλοι να αρκούνται μ’ αυτά που έχουν. Όταν είναι ευγνώμονες για αυτά που έχουν θα μπορέσουν να έχουν μέσα τους την αγάπη και την ειρήνη. Θέλω να μεγαλώσω σε ένα κόσμο όπου θα εφαρμόζονται τα δικαιώματα του παιδιού σε όλες τις χώρες και δε θα συμβαίνουν κακοποιήσεις παιδιών, αλλά ούτε και διακρίσεις. Θα υπάρχει ειρήνη, αγάπη και αληθινή φιλιά σε όλο τον κόσμο.

Σ’ αυτό το σημείο θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που με ακούσατε κι ελπίζω να λάβετε σοβαρά υπόψη αυτό το γράμμα. Γιατί ο κόσμος ούτε φτιάχτηκε μόνος του, ούτε θα αλλάξει μόνος του. Εμείς, οι άνθρωποι θα αλλάξουμε τον κόσμο. Ένα πράγμα που πρέπει όλοι να καταλάβουμε, είναι ότι η γη δεν μας ανήκει για να μπορούμε να την πουλούμε και να την ξεγυμνώνουμε. Εμείς είμαστε κομμάτι της γης, Γι’ αυτό πρέπει να τη σεβόμαστε.

Με εκτίμηση,

Η μαθήτριά της Στ’ τάξης

Μαριάννα Χριστοδούλου